

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **G., a.s.** so sídlom v B., zastúpeného JUDr. D. S., advokátom v B., proti odporcovi **M. K.**, bývajúcemu t.č. Z., **o zaplatenie 1 340,80 € (40.339,- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 C 32/2007, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2009 sp. zn. 10 Co 257/2008, takto:

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 30. mája 2008 č.k. 7 C 32/2007-118 uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku v sume 1 854,- Sk, vyrubený podľa položky č. 1 písmeno b/ Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 7 ods. 2 a 5 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením z 29. januára 2009 sp. zn. 10 Co 257/2008 potvrdil uznesenie okresného súdu.

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Žiline napadol navrhovateľ dovolaním. Podľa jeho názoru uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) ak odvolací súd dospel k záveru, že príslušenstvo (úrok z omeškania) je samostatným

predmetom poplatkového úkonu. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Pri skúmaní prípustnosti dovolania oprávneného vychádzal dovolací súd z toho, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolanie navrhovateľa smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Jeho dovolanie preto nie je v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné. Prípustnosť tohto opravného prostriedku by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní

vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Existencia procesných väd konania uvedených v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto ani z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Obsah dovolania svedčí aj o názore dovolateľa, že k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. došlo tiež v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci. Treba preto uviesť, že toto ustanovenie dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie však s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Samo právne posúdenie veci je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť ani procesné práva účastníka. Či už teda súdy napadnuté rozhodnutie založili na správnej alebo nesprávnej aplikácii a interpretácii ustanovení zákona o súdnych poplatkoch, neodňali tým navrhovateľovi možnosť pred súdom konať.

Nesprávne právne posúdenie veci je prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý však možno úspešne uplatniť len vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné (o tento prípad ale v preskúmvanej veci nešlo).

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľa nevyplýva z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Dovolateľ nebol v dovolacom konaní úspešný a právo na náhradu trov konania vzniklo odporcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Emília Kišacová